

Búcsú a jégtől

Tájak és emberek a Bikazuji ágon

(folytatás az 1. oldalról)

A télepen túl egyszerre megváltozik a meder. Az eddig csatorna-szélességű ág kiszélesedik, de el is laposodik, látni a meder fenekét. Itt már nem jártak a kotróhajók. Furugynál a gát egészen megközelíti a medret. Amióta erre jártunk, itt is benépesítették a partot a sufnik és a bodegák, sok az elhanyagolt partszakasz, de egy-két szép épület is előfordul. Fenn pedig – nem látjuk, csak az újságból tudjuk – egy vállalkozó építi Furugyot és az emlékműveket. Talán a sajátját is.

Kerekzug. Évtizedek óta a kedvencem. Még az 1800-as évek elején merész kanyart vágott magának itt a Körös, kis híján lefűződött ez a Körös-szakasz. Ma egy aranyos kis félszigetet zár be a holtág. A „nyakánál” alig 100 méternyi a szárazföld. Rég meg-

Kerekzug

[Fotó: Bakula János. A felvétel a SZARVAS című albumban jelent meg (Szerk: Takács Miklós)]

vettem *volna*, ha eladó lett *volna*, és lett *volna* rá pénzem. Turisziparadicsomot álmodtam rá. Mint a dubai emír a tengerre. Most valaki állítólag megvette. Hát megint lecsúsztam róla.

Húsz éve figyelem, hogyan fogyatozik az a néhány tanya, amely erre a vadromantikus helyre épült. A partról már csak egyetlen tanya látszik. 40–50 körüli férfi áll a parton, most látom

Innen mindenkinek minden tilos

először. Amikor megközelítem, barátságosan üdvözl. Beszélgetni kezdünk – kitárulkozik. Örökölte a tanyát, de az már összedőlt. Helyére és az anyagából építette a mostanit. Itt lakik, állatotkat nevel, ebből tartja el magát és 20 ezer Ft rokkantnyugdíjából. 15 évig élt együtt egy asszonnal, aki nem bírta már tovább ezt az életet: se ivóvíz, se kövesút, se villany, se gáz, se társaság. Egy rossz szava sincs róla.

Kis idő múltán bemutatkozunk. Kiderül, a neve alapján a családunk akár rokonságban is lehet egymással. Elmondja még, hogy közös gyermekük nincs, de volt társa gyermekei nagyon rendesek hozzá. Tavalý, amikor baleset érte, naponta jártak ki ellátni

a jószágokat. A 80 éves édesapja a községben él, de ő itt érzi jól magát. Itt csend van és nyugalom. Sorolja, hogy a közelben kinek volt tanyája; de kihaltak belőlük a családok, összedőltek az épületek, helyüket csak a régi térképek őrzik. Név szerint említi a bolgárkertész *Petrov Pétert*, akit nagyra becsült nyelvtudásáért, bölcsességéért. Azt is elárulja, hogy asszonyt keres. Jelentkeznek is jócskán, de amikor elmondja a körülményeket, mind meghátrál. Nagy bánata, hogy nem engedik számára a csónaktartást, így 15 km-t kell kerülnie, ha be akar menni az édesapjához. De ő ezt is

Rejtőzködő

megérti: ha neki megengednék, a többieknek is meg kellene engedni, és ugye a csónakos emberek nagyon veszedelmes lények. Abban a reményben búcsúozunk, hogy remélhetőleg talál magának társat, és talán még saját gyermeke is lehet.

Nem messze innen három ember vágja a nádat. Horgászok, a szemközti parton van telkük. Ide szokták dobni a horgaikat, de annyi a kacsatelep után itt maradt drót, háló, karó, szemét, hogy rendszeresen fennakad a zsinór, és leszakadnak a halak. Munkájuk nyomán látható, hogy lehetne rendes is ez a partszakasz, de úgy látszik, a tulajdonos számára elegendő, ha tavasszal majd mindent betakar a víz.

A halastavak beömlő vize nem engedte befagyni a Köröst, a víztükröt madarak keresik fel, és kutatják a táplálékot. Nincs mese, itt szerelni kell. Talpon megyünk át az ásott mederbe. Itt az idén már többször is jártunk, ismerjük a lékeket, beömléseket. Megsimogatjuk a már ismerős kutyát, „aki” vadul vicssorog és ugat, de alig várja, hogy megpaskoljuk a fejét.

Az Anna-ligeti hídnál ismét szerelünk. Innen „egyenes” az út a Horgász utcáig. Lékhorgászok állnak a jégen, odamegyek hálnézőbe, persze hal nincs. Felháborodva mesélik: valakik szétverték a vízbe fagyott csónakjukat, kiemelték a lékből a haltartójukat, ki-

Nagytakarítás

szórták a csalihalakat a jégre. Kérdik, nem láttam-e a vandálokat. Persze, hogy nem, azok nem a nyilvánosság előtt vandálkodnak. Megnézzük a szétvert csónakot, segítünk háborogni, ha már másval nem tudunk.

Még egy keveset korcsolyázunk a hozzánk csatlakozó családtagokkal is, majd aznapra, de az is lehet, hogy az idén, végleg leszerelünk. Csak az időjárásom múlik befejeződött-e a korcsolyaszegon.